

Konica autoreflex T3

Dette kamera er vel det bedst kendte af automatkameraerne, idet Konica var hurtige til at indse og udvikle de muligheder, et automatkamera er i besiddelse af. Det er nu 8 år siden, det første automatiske spejlflekskamera kom fra Konica, der for hver model har videreudviklet automatikken til det næsten perfekte.

Når man ser fabrikkens pressemeddelelser, er der ikke sparet på selvros, men når man sammenligner de udenlandske tests, og selv prøver dette kompakte og alligevel håndrigtige kamera må det indrømmes, at der ikke er tale om udpræget »salgs-gas«. Om det er verdens bedste, eller om man bliver mesterfotograf og lignende udtalelser, som alle fabrikker er lige gode om at rose deres produkter med, skal jeg ikke kommentere, men at der er tale om et virkelig godt kamera, der er hurtigt at arbejde med, det er i det mindste korrekt.

Automatikken på dette kamera vælger blænderindstilling efter ens eget forvalg af lukkertid.

Begge dele er vist i søgeren. Som nævnt i mine tidligere tests og artikler om automatkameraer er denne form for automatik - der også kan frakobles - den sikreste efter MIN mening, idet man ved valg af tilstrækkelig hurtig lukkertid sikrer sig mod rystede billeder. Med hensyn til dybdeskarpheden er dette næppe et problem, da man jo normalt stiller skarpt på hovedmotivet. Har man brug for en stor skarphedsdybde under mindre gunstige lysforhold, må man sætte kameraet på stativ og benytte en langsommere tid. Men lad os se i den 80 siders brugsvejledning (på engelsk/tysk-fransk/svensk) og gennemgå nogle af de mange detaljer:

Filmindsætningen er yderst let og præcis. Til at huske, hvilken film man har i kameraet, er der på bagsiden af kameraet en lomme til at sætte filmæskens top i. Søgeren kan afblændes til at hindre falsk lys i at påvirke fotocellerne ved stativfotografering. Matskiven er normalt med microraster, men snitbillede kan leveres på bestilling. Omkring udløseren er en ring, der er kombineret udløserlås og batterikontakt samt batteri-check. En fiks detalje er, at den ved filmfremtræk automatisk går fra off til on. Bag ved tidsindstillingen er armen til dob-

belteksposering anbragt. Ved dobbelteksposering slås filmtælleren automatisk fra. Endvidere er der et vindue med mærkning af om lukkeren er spændt og filmen transporteret frem.

Udløseren har i den nye model en kort vandring og kræver kun et meget lille tryk. Ved at trykke udløseren lidt ned låser man den målte blændeværdi, en fiks detalje!

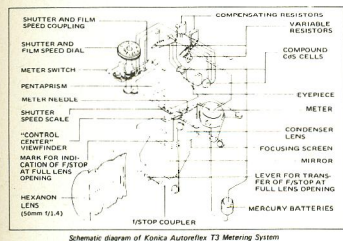
Ellers er det kun lidt man har pillet ved designet, idet toppen af prismet er gjort flad og tilbehørsskoen med hot-shoe er nu lavere placeret, så den ikke ser påklisset ud.

Alt i alt et kamera i et pænt design og udførelse.

Lukkeren er en vertikalt gående Copal Square metalspalte-lukker med synkronisering til elektronflash til 1/125 sek. og i øvrigt med tider fra 1/1000 sek. til 1 sek. til manuel indstilling samt tid. Der er selvudløser, hvor armen tillige er dybde-skarphedskontrol.

Lysmåleren går fra EV 1,5 (f 1,2 ved 1/2 s sek.) til EV 18 (f 16 ved 1/1000 sek. og fra 12 - 3200 ASA.) De to fotoceller måler hver sin del af matskiven og resultatet integreres i en gennemsnitsmåling med hovedvægten lagt på den midterste del af billedet - altså en slags semi-spotmåling, der varierer efter hvilken objektivbrændvidde, der måles igennem, hvilket er en stor fordel, da det på grund af de to fotocellers skrå placering for det første giver ekstra følsomhed, hvor de overlapper hinanden og for det andet hindrer at himlen giver for kraftig påvirkning på cellerne.

Objektiverne er med bajonet-fatning, der let og hurtigt kobler objektiv og kamerahus. Armen til overførsel af blændeværdierne er lang og sikkert lidt sårbar trods beskyttelsespladen, så det vil være helt naturligt altid at sætte dækslet på, når objektivet ikke er monteret på kamerahuset. Dette er i øvrigt normalt for langt de fleste kameramærker.

Som standardobjektiver på 50 mm findes der et f. 1,7 med 6 elementer i 5 grupper og et F. 1,4 med 7 elementer i 6 grupper. Der findes endvidere et 57 mm f. 1,2 med 7 elementer i 6 grupper. Alle tre objektiver har nærgrænsen 45 cm, hvilket er dejligt ved nærfotografering.

Jeg har prøvet de to 50 mm objektiver, der begge har en fantastisk opløsningssevne og kon-

trast. På bl. 5,6 opløste 1,7-objektivet faktisk hele testtavlen, det er således fuldt korrekt, når man taler om de meget fine objektiver til Konica.

Hvis jeg endelig skal finde et par negative sider ved dette kamera, så må det være den ejendommelige måde at checke batteriet på: 1) fjern objektivet, 2) sæt lysmåleren på 100 ASA og lukkeren på 1/125 sek. og 3) aktiver kontaktringen. Når det er så besværligt, »glemmer« man at gøre det, og det kan være katastrofalt for den korrekte eksponering. Normalt vil man dog sikkert kunne nøjes med at holde øje med målerens udslag. En anden anke er den manuelle indstilling af blænden. Ringen er ret smal og objektivets monteringsring har

samme højde og riflede overflade samt er placeret umiddelbart op ad hinanden. Endvidere går blænderingen noget stramt på grund af de halve blændestop. Dette er dog gjort med vilje af hensyn til en sikker overførsel af blændeværdien. Normalt vil man dog kun arbejde med EA-automatikken slået til, og kun ved flashfotografering anvende den manuelle blændeindstilling (og det er endda også blevet lettere efter at computerflashene er kommet). Da prøveeksemplarerne var fabriksnye, spiller dette ofte ind på objektiverne.

Konica T 3 er således en glimrende model, der til stadighed er blevet forbedret i det skjulte for at gøre det så driftssikkert og letbetjent som muligt. Uan-

set at man arbejder på en T 4 model, der vil komme med motortræk og udskiftelig søger (efter hvad rygterne fortæller), ja så er det sikkert, at der ikke bliver stop for produktionen af T 3, der vil være et glimrende supplement til et mere avanceret systemkamera. Så der er ikke det mindste forgjort i at investere i dette, og man behøver ikke i de nærmeste år at frygte, at det vil blive forældet.

FINN LICHT